

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/12/2020
Identifikačné číslo spisu: 5019200064
Dátum vydania rozhodnutia: 03.12.2020
Meno a priezvisko: JUDr. Judita Kokolevská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2020:5019200064.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: P. E. Q., bytom U. XX/XX, XXX XX F., proti žalovanému: Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia, so sídlom Šagátová 1, 813 04 Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 22.11.2018, o kasačnej sťažnosti žalobcu proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline, č. k. 25Sa/39/2019 z 08.01.2020, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Žiline, č. k. 25Sa/39/2019 z 08.01.2020 zrušuje a vec mu vracia na ďalšie konanie a rozhodnutie.

Odôvodnenie

1. Uznesením Krajského súdu v Žiline, č. k. 25Sa/39/2019 z 08.01.2020 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) krajský súd žalobu odmietol podľa § 98 ods. 1 písm. g) zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“). V odôvodnení krajský súd uviedol, že bolo preukázané, že dňa 06.11.2018 bola žalovanému doručená žiadosť o priznanie starobného dôchodku žalobcu, ktoré konanie je u žalovaného vedené pod sp. zn. GR ZVJS-d-12379/14-2018. V tomto konaní bolo žalovaným zistené, že sa jedná o duplicitnú žiadosť, preto bolo správne konanie o žiadosti žalobcu zo dňa 06.11.2018 zastavené rozhodnutím žalovaného č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 22.11.2018. V konaní žalovaného o totožnej žiadosti žalobcu bolo rozhodnutím č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 06.09.2018 vydané rozhodnutie, ktorým bolo správne konanie vo veci priznania starobného dôchodku účastníkovi konania (žalobcovi) zastavené procesným rozhodnutím podľa § 30 ods. 1 písm. i) zákona č. 71/1967 Zb.. Toto rozhodnutie napadol žalobca odvolaním zo dňa 17.09.2018, ktoré bolo žalovaným postúpené odvolaciemu orgánu dňa 16.10.2018.

2. Ďalej krajský súd uviedol, že predmetom prieskumu v danej veci je rozhodnutie žalovaného č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 22.11.2018 (ďalej len „preskúmané rozhodnutie“), pričom v poučení tohto rozhodnutia je uvedené, že odvolanie voči nemu nie je prípustné. Napriek uvedenej skutočnosti žalobca podal odvolanie proti tomuto preskúmanému rozhodnutiu dňa 01.12.2018. Žalovaný sa s odvolaním vysporiadal podaním zo dňa 02.01.2019, ktorým Generálne riaditeľstvo Zboru väzenskej a justičnej stráže, Útvar sociálneho zabezpečenia žalobcovi oznámilo: podanie podávateľa (žalobcu) bolo

posúdené podľa jeho obsahu a v predmetnej veci uvádzame nasledovné skutočnosti: rozhodnutie č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 22.11.2018 vo svojom poučení neprípúšťa podanie opravného prostriedku (podať odvolanie). V tejto súvislosti ani následné podanie podávateľa nemôže vyvolať právne účinky smerujúce k preskúmaniu rozhodnutia odvolacím orgánom a povinnosti vydať rozhodnutie odvolacím orgánom. Z tohto dôvodu považujeme podanie podávateľa za neprípustné a danú vec za ukončenú.

3. Podľa krajského súdu neprípustnosť je spájaná najmä s otázkou negatívnej právomoci správneho súdu vo vzťahu k predmetu prieskumu, ktorú je potrebné skúmať pre každý typ žaloby osobitne (§ 7 SSP). Ide o rozhodnutie, ktoré súdy nepreskúmajú. V konkrétnom prípade rozhodnutie žalovaného č. GR ZVJS-d-12379/14-2018 zo dňa 22.11.2018 je procesnej povahy, ide o rozhodnutie, ktoré súdy nepreskúmajú. Nedostatok podmienky nie je odstrániteľný.

4. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote kasačnú sťažnosť žalobca (ďalej aj „sťažovateľ“), ktorú odôvodnil tým, že mu nebolo umožnené využiť jeho procesné práva (právo konania za jeho účasti, právo na vyjadrenie sa k vykonaným dôkazom), čím došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, a tiež z dôvodu, že jeho žaloba bola nezákonne odmietnutá. Uviedol, že označenie žalovaného - Generálne riaditeľstvo ZVJS je nezákonné a žalovaným je orgán, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku. Sťažovateľ nesúhlasil s tým, že preskúmané rozhodnutie žalovaného nie je preskúmateľné súdom, pretože ide o procesné rozhodnutie. Podľa názoru sťažovateľa mal krajský súd na základe jeho žaloby z 22.02.2019 preskúmať rozhodnutie GR ZVJS z 22.11.2018, ktorým bolo zastavené konanie o priznaní starobného dôchodku. Opakovane namietal zaujatosť konajúcej sudkyne a žiadal uznesenie krajského súdu zrušiť.

5. Žalovaný sa ku kasačnej sťažnosti nevyjadril.

6. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) napadnuté uznesenie krajského súdu preskúmal bez pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalobcu bola podaná dôvodne.

7. Podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z., na konanie o dávkach a službách sociálneho zabezpečenia sa vzťahuje všeobecný predpis o správnom konaní (Správny poriadok), ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Podľa § 30 ods. 1 písm. f/ Správneho poriadku, správny orgán konanie zastaví, ak zistí, že vo veci už začal konať iný príslušný správny orgán, ak sa správne orgány nedohodli inak.

9. Podľa § 30 ods. 2 Správneho poriadku, proti rozhodnutiu o zastavení konania podľa odseku 1 písm. b/, c/, f/, g/ a h/ sa nemožno odvolať.

10. Podľa § 7 písm. e/ SSP Správne súdy nepreskúmajú rozhodnutia orgánov verejnej správy a opatrenia orgánov verejnej správy predbežnej, procesnej alebo poriadkovej povahy, ak nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania.

11. Z obsahu súdneho spisu, ktorého súčasťou tvorili aj listiny administratívneho spisu žalovaného kasačný súd zistil, že žalovaný preskúmaným rozhodnutím podľa § 84 ods. 1 zákona č. 328/2002 Z. z. v spojení s § 30 ods. 1 písm. f/ č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (Správny poriadok) konanie na základe žiadosti žalobcu zo 06.11.2018 zastavil, nakoľko vo veci začal konať iný príslušný správny orgán. Uvedené rozhodnutie obsahovalo poučenie v znení cit.: „Proti rozhodnutiu o zastavení konania podľa § 30 ods. 1 písm. f/ zákona č. 71/1967 Zb. sa nemožno odvolať (§ 30 ods. 2 zákona č. 71/1967 Zb.). (...)“. Žalobca rozhodnutie zo 22.11.2018, ktoré mu bolo doručené dňa 30.11.2018 napadol odvolaním z 01.12.2018. Následne dňa 20.02.2019 žalobca podal správnu žalobu, ktorou sa domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia 22.11.2018.

12. Kasačný súd sa nestotožňuje s názorom krajského súdu, v zmysle ktorého v danom prípade ide o rozhodnutie, ktoré nie je spôsobilé byť predmetom súdneho prieskumu. Kasačný súd poukazuje na to, že správne súdy v zmysle ust. § 7 písm. e) SSP nepreskúmajú rozhodnutia procesnej povahy, avšak iba za predpokladu, že nemohli mať za následok ujmu na subjektívnych právach účastníka konania. Zastavenie konania predstavuje jednu z foriem, ktorou sa správne konanie uzatvára konečným spôsobom skôr, než sa dospeje k rozhodnutiu vo veci samej (R 85/2004, R 75/2007). Ide síce o procesné rozhodnutie, netýka sa však vedenia konania, ale ukončuje konanie bez meritórneho rozhodnutia. Rozhodnutím, ktorým sa konanie končí bez meritórneho rozhodnutia o účastníkovom nároku, je rozhodnutím, ktorým môžu byť práva účastníka konania dotknuté. Správne súdy v zásade preskúmajú akýkoľvek akt správneho orgánu, po ktorého vydaní už nemôže nasledovať ďalšie konanie a ktorého vydanie môže ukrátiť na právach žalobcu, respektíve ktoré sa týka základných práv a slobôd žalobcu.

13. K námietkam sťažovateľa ohľadom označenia žalovaného kasačný súd uvádza, že sám žalobca v podanej žalobe žiadal preskúmať rozhodnutie Generálneho riaditeľstva Zboru väzenskej a justičnej stráže, ktoré k podanej žalobe aj pripojil.

14. Podľa § 199 ods. 3 SSP, ak nie je v tejto hlave (Správna žaloba v sociálnych veciach; pozn. súdu) ustanovené inak, použijú sa na konanie v sociálnych veciach ustanovenia o konaní o všeobecnej správnej žalobe.

15. Podľa § 180 ods. 1 SSP, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý rozhodol o riadnom opravnom prostriedku, ak je žalobcom fyzická osoba alebo právnická osoba. Ak osobitný predpis nepripúšťa riadny opravný prostriedok, žalovaným je orgán verejnej správy, ktorý vydal rozhodnutie alebo opatrenie.

16. Kasačný súd poukazuje na skutočnosť, v prejednávanej veci žalovaný vydal rozhodnutie, voči ktorému podľa § 84 ods. 1 v spojení s § 30 ods. 1 písm. f/ a ods. 2 Správneho poriadku nebolo prípustné odvolanie. Z uvedeného vyplýva, že žalovaným v danom prípade nemôže byť Ministerstvo spravodlivosti SR ako orgán, ktorý rozhoduje o riadnom opravnom prostriedku vzhľadom na to, že riadny opravný prostriedok nie je prípustný. V takomto prípade má žalobca možnosť napadnúť rozhodnutie GR ZVJS priamo správnu žalobou s tým, že je povinný zachovať dvojmesačnú lehotu na jej podanie v zmysle ust. § 181 ods. 1 SSP. Z doručky k preskúmanému rozhodnutiu (č. l. 48) vyplýva, že preskúmané rozhodnutie bolo žalobcovi doručené dňa 30.11.2018. Lehota na podanie správnej žaloby žalobcovi uplynula dňa 30.01.2019. Žalobca odoslal žalobu poštou dňa 20.02.2019, doručenú súdu dňa 22.02.2019, čiže po uplynutí dvojmesačnej lehoty na podanie správnej žaloby. V tejto súvislosti kasačný súd poukazuje na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. 7Sžsk/1/2020, v ktorom najvyšší súd riešil rovnakú situáciu vo vzťahu k sťažovateľovi.

17. Vzhľadom na uvedené kasačný súd nesúhlasí s dôvodmi, pre ktoré krajský súd žalobu odmietol, a preto uznesenie krajského súdu podľa § 462 ods. 1 SPP zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

18. V ďalšom konaní krajský súd prihliadne na názor kasačného súdu a vo veci znova rozhodne. Nové rozhodnutie riadne a v súlade so zásadou preskúmateľnosti odôvodní.

19. V novom rozhodnutí rozhodne znovu aj o náhrade trov konania, vrátane trov kasačného konania (§ 467 ods. 3 SPP).

20. Toto uznesenie kasačného súdu bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.